

-ร่าง-

พระราชบัญญัติ

สัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ มาตรา ๖/๒ และมาตรา ๖/๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖

“มาตรา ๖/๑ การขออนุญาต การอนุญาต การรายงาน การส่งหรือยื่นเอกสาร การบอกกล่าว การจัดทำข้อมูล การสั่ง การเปิดเผย การลงลายมือชื่อ การชำระราคา การรับชำระราคา หรือการดำเนินการอื่นใด ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการในรูปแบบหรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว เว้นแต่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนจะประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ คำว่า “ขออนุญาต” และ “อนุญาต” ให้มีความหมาย เช่นเดียวกับบทนิยามของคำดังกล่าวที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๖/๒ ในกรณีที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ต้องบอกกล่าว แจ้งความ ประกาศเปิดเผย หรือโฆษณาข้อความใด ๆ ให้นุคคลอื่นหรือประชาชนทราบใน หนังสือพิมพ์รายวัน สิ่งตีพิมพ์อื่นใด หรือ ณ สถานที่ใด ๆ ให้กระทำในรูปแบบหรือช่องทาง อิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนจะประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๖/๓ เพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินการตามมาตรา ๖/๑ และมาตรา ๖/๒ คณะกรรมการกำกับตลาดทุนอาจกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ความน่าเชื่อถือ การเก็บรักษาข้อมูล ความสะดวกของประชาชน และต้นทุนของภาครัฐ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๒๕ บุคคลใดจะถือหุ้น หรือรับประโยชน์จากหุ้นเกินกว่าร้อยละสิบ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าใดได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่สำนักงาน ก.ล.ต. ประกาศกำหนด โดยคณะกรรมการ ก.ล.ต. อาจออกประกาศกำหนดให้บุคคลใดได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับความเห็นชอบได้

การให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้ต่อเมื่อบุคคลนั้น หรือกรรมการ ผู้จัดการ หรือหุ้นส่วนในกรณีที่บุคคลนั้นเป็นนิติบุคคลไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนประกาศกำหนด

ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงในภายหลังว่า บุคคลซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง ให้สำนักงาน ก.ล.ต. มีอำนาจเพิกถอนความเห็นชอบที่ให้ไว้

เว้นแต่ลักษณะต้องห้ามดังกล่าวได้เกิดขึ้นจากการประกาศกำหนดของคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ในภายหลัง ในกรณีนี้ให้บุคคลนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด และ หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง ให้สำนักงาน ก.ล.ต. มีอำนาจเพิกถอน ความเห็นชอบที่ให้ไว้

ผู้รับประโยชน์จากหุ้นตามวรรคหนึ่ง หมายถึง ผู้ซึ่งมีอำนาจโดยตรงหรือ ทางอ้อมในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) อำนาจกำหนดหรือควบคุมการใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนในกิจการของ ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(๒) อำนาจกำหนดหรือควบคุมการได้มา จำหน่าย หรือก่อภาระผูกพันในหุ้นที่ออก โดยผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(๓) อำนาจกำหนดหรือควบคุมในลักษณะอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุน ประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่ว่าอำนาจดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากข้อตกลง ความเข้าใจ ความสัมพันธ์ในด้านใด ด้านหนึ่ง หรือโดยประการอื่นใด และไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากการได้มาหรือการถือหุ้น โดยตนเองหรือ โดยบุคคลอื่น

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ การคำนวณหุ้นหรือประโยชน์จากหุ้น ให้นับรวมจำนวน หุ้นหรือประโยชน์จากหุ้นของบุคคลที่มีลักษณะหรือความสัมพันธ์ตามที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุน ประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ในกรณีที่บุคคลใดถือหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า เกินร้อยละสิบของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยไม่ได้ รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. ตามมาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า จ่ายเงินปันผล หรือผลประโยชน์อื่นใด สำหรับจำนวนสิทธิออกเสียงในส่วนที่เกินร้อยละสิบให้แก่ บุคคลนั้น หรือยอมให้บุคคลนั้นออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้นสำหรับจำนวนสิทธิออกเสียง ที่เกินร้อยละสิบ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๒๗ และวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ บุคลากรในธุรกิจตลาดทุน มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ และมาตรา ๕๓/๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖

“หมวด ๒/๑

บุคลากรในธุรกิจตลาดทุน

มาตรา ๕๓/๑ ให้บุคลากรในธุรกิจตลาดทุนที่ทำหน้าที่ดังต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต.

- (๑) แนะนำการลงทุน
- (๒) วางแผนการลงทุน
- (๓) วิเคราะห์การลงทุน
- (๔) จัดการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
- (๕) หน้าที่อื่นใดที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนประกาศกำหนด

คณะกรรมการกำกับตลาดทุนอาจออกประกาศกำหนดให้บุคลากรที่ทำหน้าที่ตามวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งได้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการคุ้มครองผู้ลงทุน

มาตรา ๕๓/๒ การให้ความเห็นชอบและการขอรับความเห็นชอบบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนตามมาตรา ๕๓/๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการตามที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓/๓ บุคลากรในธุรกิจตลาดทุนตามมาตรา ๕๓/๑ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโดยใช้ความรู้ความสามารถเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ

ให้คณะกรรมการกำกับตลาดทุนมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนตามมาตรา ๕๓/๑ โดยคำนึงความเหมาะสมกับลักษณะของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ บุคคลใดจะถือหุ้นหรือรับประโยชน์จากหุ้นของศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เกินกว่าอัตราส่วนที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนดได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

การให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อีกเมื่อบุคคลนั้น หรือกรรมการ ผู้จัดการหรือหุ้นส่วนในกรณีที่บุคคลนั้นเป็นนิติบุคคล ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงในภายหลังว่า บุคคลซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก สำนักงาน ก.ล.ต. มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง ให้สำนักงาน ก.ล.ต. มีอำนาจเพิกถอนความเห็นชอบ ที่ให้ไว้ เว้นแต่ลักษณะต้องห้ามดังกล่าวได้เกิดขึ้นจากการประกาศกำหนดของคณะกรรมการ ก.ล.ต. ในภายหลัง ในกรณีนี้ให้บุคคลนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด และหากพ้น กำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง ให้สำนักงาน ก.ล.ต. มีอำนาจเพิกถอนความเห็นชอบ ที่ให้ไว้

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖

“มาตรา ๕๘/๑ ในกรณีที่บุคคลใดถือหุ้นหรือรับประโยชน์จากหุ้นของศูนย์ซื้อขาย สัญญาซื้อขายล่วงหน้าไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เกินกว่าอัตราส่วนที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. ตามมาตรา ๕๘ ห้ามมิให้ศูนย์ซื้อขาย สัญญาซื้อขายล่วงหน้าจ่ายเงินปันผลหรือผลประโยชน์อื่นใด สำหรับจำนวนหุ้นในส่วนที่เกินกว่า อัตราส่วนดังกล่าว ให้แก่บุคคลนั้น หรือยอมให้บุคคลนั้นออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้น สำหรับจำนวนหุ้นในส่วนที่เกินกว่าอัตราส่วนนั้น เว้นแต่คณะกรรมการ ก.ล.ต. จะผ่อนผันเป็น ประการอื่น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. เห็นสมควร ให้คณะกรรมการ ก.ล.ต. มีอำนาจประกาศกำหนดจำนวนหรืออัตราส่วนของกรรมการในคณะกรรมการของศูนย์ซื้อขายสัญญา ซื้อขายล่วงหน้า ซึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่เพื่อดูแลผลประโยชน์ของสมาชิก ผู้ลงทุน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง กับตลาดสัญญาซื้อขายล่วงหน้าได้

มาตรา ๖๑ ศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าจะแต่งตั้งหรือยอมให้บุคคลใดเป็น หรือทำหน้าที่กรรมการของศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. รวมทั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง

นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชน จำกัดแล้ว กรรมการของศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงในภายหลังว่า กรรมการของศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามวรรคหนึ่ง ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง ให้สำนักงาน ก.ล.ต. มีอำนาจสั่งให้ศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าระงับการทำหน้าที่ของบุคคลดังกล่าว และดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือสำนักงาน ก.ล.ต. จะเพิกถอนความเห็นชอบที่ให้ไว้แล้วก็ได้

มาตรา ๖๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามที่กฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด กำหนดแล้ว กรรมการศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) สำนักงาน ก.ล.ต. เพิกถอนการให้ความเห็นชอบอันเนื่องมาจากการขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามมาตรา ๖๑

(๒) คณะกรรมการ ก.ล.ต. สั่งถอดถอนออกจากตำแหน่งเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่บกพร่องอย่างร้ายแรงหรือกระทำความผิดต่อหน้าที่ของตนโดยทุจริต

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้ถือว่าคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๒/๑ และมาตรา ๖๒/๒ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖

“มาตรา ๖๒/๑ ให้นำความในมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ รวมทั้งบทกำหนดโทษ ที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับกับผู้จัดการ บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ ที่ปรึกษา และบุคคลซึ่งศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทำสัญญาให้มีอำนาจทั้งหมดหรือบางส่วนในการบริหารงานของศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า นั้น ตลอดจนผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่บุคคลนั้นด้วย โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้ถือว่าบทบัญญัติที่กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด เป็นการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๖๒/๒ ความในมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๕/๑ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ (๑) และมาตรา ๖๒/๑ มิให้ใช้บังคับกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และบริษัทที่บุคคลดังกล่าวจัดตั้งขึ้นและถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทนั้น”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๕ ให้นำความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๕/๑ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๒/๑ มาตรา ๖๒/๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับกับสำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับผู้สอบบัญชีของสำนักหักบัญชี
สัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยอนุโลม

ในกรณีที่บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งอ้างถึงมาตรา ๕๗ ให้ถือว่าบทบัญญัตินั้นอ้างถึง
มาตรา ๗๘ และหากสำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าเป็นบริษัทจำกัด ให้ถือว่ามาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒
และมาตรา ๖๒/๑ อ้างถึงบทบัญญัติในลักษณะ ๒๒ หุ้นส่วนและบริษัท แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๗/๑ การคุ้มครองพยาน มาตรา ๑๐๒/๑
มาตรา ๑๐๒/๒ และมาตรา ๑๐๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖

“หมวด ๗/๑

การคุ้มครองพยาน

มาตรา ๑๐๒/๑ บุคคลซึ่งจะมาให้ หรือได้ให้ข้อเท็จจริง ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับ
การกระทำความผิดที่คณะกรรมการเปรียบเทียบ ไม่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้
ให้ถือว่าเป็นพยานที่อาจได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

ในกรณีที่สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นว่าบุคคลตามวรรคหนึ่งอาจไม่ได้รับความปลอดภัย
หรือกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งหรือบุคคลซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องร้องขอ และสำนักงาน ก.ล.ต.
เห็นว่าสมควรจัดให้อยู่ในความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา
ให้สำนักงาน ก.ล.ต. แจ้งสำนักงานคุ้มครองพยานเพื่อพิจารณาจัดให้มีมาตรการในการคุ้มครอง
บุคคลดังกล่าว

ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายเพื่อจัดให้มีมาตรการในการคุ้มครอง
บุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน ก.ล.ต. โดยถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการ
ดำเนินงานของสำนักงาน ก.ล.ต.

เพื่อประโยชน์ตามหมวดนี้ ให้สำนักงาน ก.ล.ต. ทำความตกลงกับสำนักงานคุ้มครอง
พยานเกี่ยวกับการพิจารณา การดำเนินการ และการจัดให้มีมาตรการคุ้มครองพยาน

มาตรา ๑๐๒/๒ ผู้ใดแจ้งถ้อยคำ แจ้งเบาะแส ให้ข้อเท็จจริง หรือเอกสารหลักฐาน
แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทราบเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่คณะกรรมการเปรียบเทียบ ไม่มีอำนาจ
เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นได้กระทำโดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ต้องรับผิด
ทั้งทางแพ่งและทางอาญา

มาตรา ๑๐๒/๓ ผู้ใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดที่คณะกรรมการ
เปรียบเทียบ ไม่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือ

ข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาความผิดของผู้ที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดรายอื่น และสำนักงาน ก.ล.ต. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนตามหมวด ๘/๑ หรือพนักงานอัยการ เห็นควรกันบุคคลตามวรรคหนึ่งไว้เป็นพยานแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญา หรือการลงโทษทางปกครอง กับผู้ซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๘/๑ การสืบสวนและสอบสวนโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา ๑๑๐/๑ ถึงมาตรา ๑๑๐/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖

“หมวด ๘/๑

การสืบสวนและสอบสวนโดยพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๑๐/๑ ในหมวดนี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

“ความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้” หมายความว่า ความผิดตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(๑) มาตรา ๑๓๖ ประกอบกับมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๕๗

(๒) มาตรา ๑๓๗ ประกอบกับมาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๑๐๐

(๓) ความผิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ก.ล.ต.

“พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน” หมายความว่า เลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายให้สืบสวนและสอบสวนการกระทำที่อาจเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้ เป็นรายกรณี

“พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ” หมายความว่า พนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

มาตรา ๑๑๐/๒ ความในหมวดนี้ให้ใช้บังคับกับกรณีการกระทำที่อาจเข้าข่ายเป็นความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนได้รับมอบหมายให้สืบสวนและสอบสวนในกรณีนั้น

มาตรา ๑๑๐/๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน มีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาและมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ เฉพาะความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้ อำนาจและหน้าที่ตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึง การจับ การควบคุมผู้ถูกจับ การขัง และการปล่อยชั่วคราว

ในกรณีที่ต้องดำเนินการจับ ควบคุมผู้ถูกจับ ขัง หรือปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนแจ้งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือข้าราชการตำรวจ ที่มีอำนาจสอบสวนความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้ เป็นผู้ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๑๐/๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนอาจนำบรรดาข้อมูล ข้อเท็จจริง เอกสาร และหลักฐานต่างๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมไว้ก่อนที่เลขาธิการจะแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนสำหรับคดีนั้น มาเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนในคดีดังกล่าวต่อไปก็ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้รวมถึงข้อมูลการให้ถ้อยคำของผู้ต้องหา เว้นแต่ในชั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้มีการดำเนินการโดยสอดคล้องกับกระบวนการตามมาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๔/๑ มาตรา ๑๓๔/๒ มาตรา ๑๓๔/๓ มาตรา ๑๓๔/๔ และมาตรา ๑๓๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ไว้แล้ว

มาตรา ๑๑๐/๕ ให้สำนักงาน ก.ล.ต. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ก.ล.ต. มีอำนาจออกระเบียบในเรื่องดังต่อไปนี้ได้

(๑) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ ในการพิจารณาให้มีการสืบสวนและสอบสวน โดยพนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) หลักเกณฑ์และวิธีการในการสืบสวนและสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน รวมทั้งการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษและค่าใช้จ่ายอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนดังกล่าว

มาตรา ๑๑๐/๖ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทำการสอบสวนคดีอาญาเรื่องใดไปแล้ว แต่ต่อมาปรากฏว่าคดีนั้นเป็นความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้และสำนักงาน ก.ล.ต. รับจะดำเนินการคดีนั้นเอง พนักงานสอบสวนดังกล่าวอาจส่งมอบสำนวนการสอบสวนคดีนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนดำเนินการต่อไปก็ได้ และให้ถือว่าสำนวนการสอบสวนที่ส่งมอบนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน

มาตรา ๑๑๐/๓ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน เห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาดำเนินการ อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและความผิดนั้นมีอัตราโทษจำคุก อย่างสูงไม่เกินสามปี ให้เลขาธิการสั่งการสอบสวน และบันทึกเหตุทั้งนั้นไว้ แล้วให้ส่งบันทึก พร้อมกับสำนวนไปยังพนักงานอัยการ

ถ้าอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสามปี ให้เลขาธิการส่งสำนวนไปยังพนักงาน อัยการพร้อมทั้งความเห็นที่ควรให้ในการสอบสวน

ถ้าพนักงานอัยการสั่งให้คง หรือให้ทำการสอบสวนต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนปฏิบัติตามนั้น

(๒) ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐/๔ และมาตรา ๑๑๐/๕ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑๐/๔ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ เมื่อได้ความ ตามทางสอบสวนอย่างใด ให้เลขาธิการทำความเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปพร้อมกับ สำนวนยังพนักงานอัยการ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยว่าควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ยุติการสอบสวนโดยสั่งไม่ฟ้อง และให้แจ้งคำสั่งนี้ให้เลขาธิการทราบ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสอบสวนต่อไป ก็ให้ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ในการสืบสวนและสอบสวนปฏิบัติเช่นนั้น

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ก็ให้แจ้งให้ข้าราชการตำรวจในท้องที่ซึ่ง ผู้ต้องหาที่มีที่อยู่จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหา ถ้าผู้ต้องหาอยู่ต่างประเทศ ให้พนักงาน อัยการจัดการเพื่อขอให้ส่งตัวข้ามแดนมา

มาตรา ๑๑๐/๕ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิดและผู้นั้นถูกควบคุม หรือขังอยู่ หรือ ปลดปล่อยชั่วคราวหรือเชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก ให้เลขาธิการทำความเห็นตามท้องสำนวน การสอบสวน ว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวน

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้เลขาธิการดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ ให้เลขาธิการทำคำร้องขอต่อพนักงาน สอบสวนคดีพิเศษหรือข้าราชการตำรวจ ที่ควบคุมตัวผู้ต้องหานั้นเพื่อปล่อยหรือปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา

(๒) ในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกขังอยู่ ให้เลขาธิการทำคำร้องขอต่อพนักงานอัยการ เพื่อขอต่อศาลให้ปล่อย

มาตรา ๑๑๐/๑๐ เมื่อได้รับความเห็นและสำนวนจากเลขาธิการในมาตราก่อน
ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วย
ก็ให้สั่งฟ้องและแจ้งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือข้าราชการตำรวจ ที่ควบคุมตัวหรือ
ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาส่งตัวผู้ต้องหาเพื่อฟ้องต่อไป

(๒) ในกรณีมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล
โดยให้มีอำนาจดำเนินการให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือข้าราชการตำรวจ ที่ควบคุมตัวหรือ
ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการต่อไป ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่ง
ไม่ฟ้อง

ในกรณีหนึ่งกรณีใดข้างต้น พนักงานอัยการมีอำนาจ

(๑) สั่งตามที่เห็นควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน
ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งพยานคนใดมาให้ซักถามเพื่อส่งต่อไป

(๒) วินิจฉัยว่าควรปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ควบคุมไว้ หรือขอให้ศาลขัง แล้วแต่
กรณี และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น

มาตรา ๑๑๐/๑๑ ในกรณีที่เลขาธิการเสนอความเห็นควรสั่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการ
แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่คำสั่งของอัยการสูงสุด ให้พนักงานอัยการส่ง
สำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งให้เลขาธิการพิจารณาต่อไป แต่ทั้งนี้ มิได้ตัดอำนาจพนักงานอัยการ
ที่จะจัดการอย่างใดแก่ผู้ต้องหาดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๐/๑๐ วรรคสอง

ในกรณีที่เลขาธิการแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมความเห็น
ที่แย้งกันไปยังอัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้อง
รีบฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของเลขาธิการไปก่อน

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาบังคับใช้ในการที่พนักงานอัยการจะอุทธรณ์ ฎีกา
หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์และถอนฎีกา โดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๐/๑๒ เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะในหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติ
ดังต่อไปนี้มาใช้บังคับแก่การสืบสวนและสอบสวนโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย โดยอนุโลม

(๑) ลักษณะ ๑ หลักทั่วไป ของภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา

(๒) หมวด ๑ หลักทั่วไป และหมวด ๒ อำนาจสืบสวนและสอบสวน ของลักษณะ ๒
อำนาจพนักงานสอบสวนและศาล ในภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา

- (๓) ลักษณะ ๔ หมายถึงและหมายอาญา ของภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหมายเรียกและหมายค้น
- (๔) หมวด ๒ คั่น ของลักษณะ ๕ จับ ขัง จำคุก คั่น ปลดปล่อยชั่วคราว ในภาค ๑ ข้อความ
เบื้องต้น แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- (๕) ลักษณะ ๑ หลักทั่วไป ของภาค ๒ สอบสวน แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา
- (๖) หมวด ๑ การสอบสวนสามัญ ของลักษณะ ๒ การสอบสวน ในภาค ๒ สอบสวน
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ
สัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๕ ศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์หรือคำสั่งหรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖
มาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๗๓ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๒
ซึ่งมาตรา ๗๔ให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๕๘/๑ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ หรือ
มาตรา ๗๑ ต้องรับโทษทางปกครองตามมาตรา ๑๑๑

มาตรา ๑๑๖ สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์หรือคำสั่งหรือเงื่อนไขตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๗๓ ซึ่งมาตรา ๘๕
ให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม หรือมาตรา ๗๖ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๒๒ มาตรา ๕๘/๑ มาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๓ ซึ่งมาตรา ๘๕ให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมหรือ
มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งมาตรา ๘๘ให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓
หรือมาตรา ๘๕ ต้องรับโทษทางปกครองตามมาตรา ๑๑๑”

มาตรา ๑๖ ให้บุคคลซึ่งมีลักษณะตามที่กำหนดในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
สัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ อยู่ในวันก่อน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ยังมีได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. ยื่นขอรับ
ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๗ ให้ถือว่าบุคคลซึ่งมีลักษณะตามที่กำหนดในมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๕๓/๑
แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. ตามมาตรา ๒๕ หรือ มาตรา ๕๓/๑ แล้ว

มาตรา ๑๘ ในระหว่างระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้บุคคลตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ยังคงได้รับเงินปันผล หรือผลประโยชน์อื่นใด หรือออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้นสำหรับ จำนวนสิทธิหรือออกเสียงที่เกินร้อยละสิบต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่งไม่ให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๑๙ บรรดาคดีซึ่งเป็นความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวน ได้ตามมาตรา ๑๑๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงาน ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษผู้กระทำความผิดต่อพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้พนักงานสอบสวน ดังกล่าวดำเนินการสอบสวนคดีนั้นต่อไป

มาตรา ๒๐ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของคณะกรรมการ ก.ล.ต. คณะกรรมการกำกับตลาดทุน หรือสำนักงาน ก.ล.ต. ที่ออกตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี